

Μή μᾶς βλέπεις τώρα σύννου,
βλέπε τάπητας πρασίνους,
ἔφτος πρασινίζου ὄλα.

Νέου χρόνου τελετή,
νέοι στῆλοι καὶ στρατοί,
κί ἀστραπαὶς καὶ πυροβολία.

Τῶν χαριῶν ἡ μάνα παίζει
εἶνα πράσινο τραπέζι,
μὰ τῆς κάνου μπαλαμουῦτι
πότ' ἐκείνοι, πότε τοῦτοι.

Τὸ Ρωμαῖκό τὸ δόλλο
τὸ ῥημαζάνε στὸ σφόλλο,
καὶ μὲ τῆς τερτοστριακῆς
τῶσπασαν ἢ κλεφτουριακῆς.

Ἡ καϊμένη ἡ Ρωμορσύνη
ἔχει τόση καλοσύνη
γιὰ καθένα τζογαδόρο.

Κί ὅμως χάν' ἡ κκομοίρα
μὲ τῶσῃμι μὲ τὴν λίρα,
καὶ μὲ τὸν λιμοκοντόρο.

Ἡ καϊμένη μας ἡ ράτσα,
ὅπου κκαρῶνεται,
πότε τέρσα, πότε φάτσα,
πότε δὲν πληρόνεται.

"Ἀη-Βασίλης ἔρχεται νὰ ζενατραγουδήσῃ,
νὰ μᾶς καλοκαρδίση.

"Ἀη-Βασίλης ἔρχεται χαρομόμοος νὰ πῆ
τὴν νέα προκοπή.

"Ἀη-Βασίλης ἔρχεται... καλῶς νὰ μᾶς κοπιᾶση
μὰζι μὲ τὴν Ἀνόρθωσι, ποῦ θὰ μᾶς ζεντροπιᾶση.

"Ἀη-Βασίλης προχωρεῖ,
καὶ διοργάνωσιν βαρεῖ
χορὸς ὀργάνων μας πνευστῶν κ' ὀργάνων μας ἐγγόρδων,
κί ἡ νέα ψάλλεται Διπλῆ τῶν ἰδικῶν μας Λόφδων.

"Ἀη-Βασίλη, δεῖξε μας καὶ πάλι τὴν σπουδὴ σου,
καὶ μίλησέ μας γλαστῶς,
καλόκαρδος κί ἀκουμιστὸς
ἀπάνω στὸ ραβδί σου.

Γιὰ πές μας σὲ παρακαλῶ σὲ δύο λόγια μόνο
πὼς τοὺς εὐρήμας τοὺς Ρωμορσύν μὲ τὸν καινούργιο χρόνο;
Σοῦ φαίνεται πὼς ἔλλαξε τὸ πρῶτο των κεφάλι,
κἂν ἴδιο μένει πάλι;

Δὲν σοῦ φαίνεται σὲ τούτους, ποῦ σκιρτοῦν περιχαρεῖ,
ἀλλαγὴ πὼς ἔλαθε κάποικα,
ἢ τὰ λόγια των καὶ τώρα μπουμουτουλήθραι τὰ θαρρεῖ
καὶ τοῦ μάρμπ "Ἀλέξη χάπια;

Τάχα δρᾶσιν νέου κράτους
μὲ τοὺς νέους ἀσπυμάτους
θ' ἀνγγελίλης τοῦ Μαρκόνη;

"Ὁ σὺ πρὶν μὲ λ'ευθεριά
θὰ κυτῆς τὴν κλεφτουρικῆ
μακρῶς ν' ἀμακῶν;

"Ἐλα πές μας τὶ θὰ γίνῃ
καὶ σ' αὐτὴ τῇ Ρωμορσύνῃ,
στῶσε το' στὸ φαγοπότι.

Κτύπησέ μας τὴν ροκάνη,
πέταξο μὲ γεωπλάνα
τοῦ γεωγραφοῦς Ἀρνιώτη.

"Ἀη-Βασίλης τραγουδεῖ ἀκουμιστῶν στὸ ραβδί.

Καλῶς σὰς βῆκα πάλι
μ' ἀλλοιώτικο κεφάλι.

Κι ἐγὼ στῆς Ἀνορθώσεως τὸ φαγοπότι κάθισα,
ἐφῆτος τοὺς Ρωμορσύν κί ἐγὼ πολὺ τοὺς ἐσυμπάθησα.

Ἐφῆτος καθὼς ἔλλοτε κί ἐγὼ δὲν τοὺς μαλλῶνα,
μῆτε τοὺς φασκελῶνα.

Τὰ φάσκελα, ποῦ τῶνα σὲ χρόνια πεσοκῶμενα,
δὲν εἶναι τώρα στὸ λαβεῖν γι' αὐτοὺς σημειωμένα.

Κλείνουμε μὲ τόση φούρια
τὰ τετρίτσια τὰ παλῆ...
τῶρ ἀνοίγουμε καινούρια
μὲ χορὸς καὶ μὲ βρολιᾶ.

Γιὰ τὴν νέα τὴν πατρίδα
τὶ κατᾶστιχα στὸ μέλλον,
ποῦ δὲν θάχουν καὶ μερίδα
καθὼς ἔλλοτε φασκέλων.

Τοὺς Ρωμορσύν τοὺς χαϊρετῶ
κί ὄλο τοὺς χειροροτῶ,
γιατὶ σήμερα κί ἐκείνοι
θέλουν κἄτι τί νὰ γίνῃ.

'Στὴν Ἀνόρθωσι καθβάλα
τῆς ρεμουλαὶς κί ὄλα τᾶλλα
τὰ γνωστά των ρεμπλιᾶ
τὰ θαρροῦνε ξεχασμένα
σὲ κατᾶστιχα κλεισιμένα,
σὲ κατᾶστιχα παλῆ.

Κλείστε τὰ παλῆ τετρίτσια,
χάρις γιὰ κομπόσα χέρικα,
ποῦ γωθῆκανε τρανὰ
στὸν κοινὸ τὸν κορναῖ.

Χάρις σήμερα σ' ἐκείνων καὶ σὲ τοῦτον τὸν σεμνὸ,
ποῦ μᾶς βλέπει περιλῶπως,
χάρις γιὰ τὸν ἀχαιμνὸ,
ποῦκανε κοιλὰ μὲ λίπος.

Ἐφῆτος τοὺς Ρωμορσύν κυτῶ
καὶ σ' ὄλα τοὺς ἐπιροτῶ.
Ἐφῆτος τοὺς βλέπω νὰ σφαλοῦν
κάθε παλῆ τετρίτσια,
κί ἀκούω τέτοια νὰ μιλῶν
στὸν καπετᾶν Λευτέρη.

"Ὅσα κί ἔμειε ἐφτεῖσῶμας νῶνα καλὰ φτεῖσῶμενα,
σκα κί ἔμειε ἐκλέψῶμα νῶνα καλὰ κλειμένα.
Καὶ σὺ μὲ τὴν Ἀνόρθωσι μὴν πέρνης τόση φρά,
φρανοῦ Ρωμορσύν ἐπιεικῆς
ἐπιεικῶς πολιτικῆς,
καὶ τὰ παλῆ συγῶρα.

Τὴν καρδιά μας μὴ χαλάς
 κι ἄστα τώρα τὰ γενιάκια,
 κάνε λίγο πῶς σφαλές
 καὶ ταῦτά σου καὶ τὰ μάτια.

Περασμένα ξεχασμένα,
 τὴν Ἀνόρθωσιν εὐφραίνει,
 ξέχαστα τὰ σιχαμένα,
 αἰωνία των ἡ μνημῆ.

Σ' ἄλους σήμερα συγγνώμη
 ἄς δοθῆ γιὰ μπουσμάς,
 αὐστηροὶ Δρακόντων νόμοι
 δὲν τακρίζουνε σ' ἐμάς.

Ἄφετε Δρακόντων νόμους νὰ τοὺς προσκυνῶν ἄλλου,
 πλὴν ποτέ σας μὴν ξεχνατε
 πῶς οἱ πρώτοι Σπαρτιάται
 ἔχουν λείψει πρὸ πολλοῦ.

Μεγάλην θλίψιν καὶ πολλὴν τὸ παρελθὸν μοῦ φέρει,
 ἔμωσ ἐλπίζων σ' τὸ παρὶν
 βλέπω τὸν μέλλοντα καιρὸν
 μὲ τὰ κρυστάλλινα γυαλιὰ τοῦ καπετὰν Λευτέρη.

Ἄη Βασίλης ἑφτενός σαλπίζει μέγα γεγονός.

Σκορπίζω τράπουλας χαρτιά
 μὲ χίλια δὴδ σπολλάττα...
 ξέρω πῶς ἔκαψε φωτιά
 καὶ τὸ τρανὸ Παλάτι,
 κι ἑφέτος πάλι μπάλος
 δὲν θὰ γενῆ μεγάλος.

Βλέπω σπαθὰ τοῦ κρεδδατιοῦ
 καὶ χορευτὰς μεγάλους
 νὰ λαχταροῦν γιὰ Παλατιοῦ
 ἀλταμονήτου, μπάλους.

Πρωτοχρονιάτικη βραδειά,
 πλὴν σε χορὸν σελόνια
 δὲν βλέπω τῆς βροντῆς παιδιὰ,
 τῆς ἀστραπῆς ἐγγύσια.

Ἐφέτος πάει κι ὁ χορὸς,
 ἐφέτος πᾶν τάστεια,
 ἐφέτος χρόνος σοβαρὸς
 κι ἀπὸ χοροῦς νηστεία.

Πρωτοχρονιάτικη βραδειά,
 ποῦ θέλει γλέντι, μπάλο,
 πλὴν δὲν ἀκούω τοιμουδιά
 ἄτ' Ἀνάκτορα καὶ σάλο.

Ἐφέτος δια δίλημα,
 καὶ μῆτε χειροφίλημα,
 μῆτε χορὸ δὲν ἔχει.

Κι ἡ κοκκαλάρα κι ἡ δοντοῦ
 θὰ συζῆτη γιὰ τὸν ἔντοῦ,
 καὶ γιὰ στρατόν στελέχη.

Κυττάζω καὶ τ' Ἀνάκτορα... θ' ἀνορθωθῶν καὶ τοῦτα...
 κι ἑφέτος σκότος κι ἔρημιά,
 μῆτε χορευτρία καμμιὰ
 θὰ χάσῃ τὸ γοδάκι τῆς καθὼς ἡ Στρατοποῦστα.

Ἐφέτος πᾶν ἀρώματα χορευτριῶν εὐώδη,
 τόσα κανκάν καὶ ψι ψι ψι,
 καὶ κάμποσοι μὲς σ' τὸ ταψί
 χορεύουν μ' ἕνα πόδι.

Ἐφέτος γιὰ τὴν Ἀνόρθωσιν κι κῦτός κι ἑκάινος ρέβει
 καὶ πόθον κρούει μύχιον,
 ἑφέτος μὲ τὴν Ἀνόρθωσιν ὁ Κρητικὸς χορεύει
 τῆς Κρήτης τὸν πυρρίχιον.

Μὲ τοῦτον κόσμος εὐδομεί,
 καὶ γίνετα περιτομῆ
 καθ' εὐγενοῦς κυρίου
 καὶ κάθε πρώτου λειτουργοῦ
 διὰ χειρὸς θαυματουργοῦ
 Κρητὸς Ἐλευθερίου.

Βλέπει καὶ μερικαίς εἰκόνας πλαστικαίς.

Μὲ τὸν καινούριο χρόνον τὸν σοβαρὸν, τὸν κρῦο,
 μόνον εἰκόνας εἶδα